

БИОГРАФИЈА

Рођена је у Скопљу 1952. године. Дипломирала је на ФПУ 1976. у Београду где је била и на магистарским студијама 1978/80. Излагала је професионално од дана дипломирања на 48 самосталних и на више од 200 колективних изложби у Екс-Југославији, Србији, Француској, Грчкој, Немачкој, Португалији, Италији, Израелу, Украјини, САД-у и др. Редован је члан УЛУС-а, УЛУПУДС-а и Удружења професионалних уметника Француске (La Maison des artistes). Добитник је више награда и има звање истакнутог уметника. Живи и ради као слободан уметник на релацији Београд-Париз.

МУЗЕЈИ И ГАЛЕРИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ
ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић
и галерија Јосип Бепо Бенковић"

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

Издавач:

ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић и
галерија Јосип Бепо Бенковић" Херцег Нови
Марка Војновића 4, 85340 Херцег-Нови

Покровитељ:

Општина Херцег Нови

За издавача:

Гордана Крунић

Аутор текста и поставке:
Јасмина Житник

Графичко обликовање и штампа:
„Brain Media“ ДОО Подгорица

Тираж:

200

Јул, 2024.

info.mighn@gmail.com
www.mighn.me

vesnaweb@gmail.com
www.artvesnamilunovic.com

Весна Милуновић

Ти будиш веселост што је некад била

МУЗЕЈИ И ГАЛЕРИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ
ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић
и галерија Јосип Бепо Бенковић"

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

У својој пријави на Конкурс за излагачку годину Музеја и галерије Херцег-Нови, академска уметница Весна Милуновић о својим сликама је записала: „На сликама које бих излагала...приказаћу тематику којом се бавим већ дуже времена, а то су празни костим и усковитлане тканине“ - и даље: „Тканина којом се бавим није представљена реално, илузионистички. Немам потребу да она буде дословно фигуративна, али ни потребу да је преведем у апстракцију, у чисте ликовне елементе. Између фигуративности и апстракције тражим слободу за себе да се играм ритмовима, бојама, композицијом. Резултат ће бити пиктуралност.“ Уметница завршава: „Јаким колористичким решењима и заталасаним ритмовима испитаћу да ли ће то у слици сугерисати оптимистичко животно расположење или, и поред свега, говорити о хаосу у коме живимо.“ Песма уметнице „У загрљају нити“ али и наслови њених слика откривају, са друге стране, везе које постоје између уметности Милуновићеве и поезије.

Уметница је своје ликовно образовање преточила у сасвим оригиналан ликовни израз и поетику која је по самој својој суштини испоштовала принцип „поесис“. Сlike Милуновићеве су естетски лепе, оне могу дуго да се гледају јер привлаче пажњу ока од целине ка

деталу и обрнуто. Али оне истовремено буде неки немир и запитаност. Као да указују на неку празнину- нечега нема, живог човека- оне су насељене духовима, надреалне, хватачи снова. Оне зову на анализу и промишљање. Ове слике могу се сагледати као просто лепа уља надреалистичког правца који оперише подсвешћу, али над њима се можемо и питати: Зашто су ови костими празни, да ли је инспирација директна сходно сликаркином образовању и они чекају глумце да их обуку и одиграју позоришни чин, или они проблематизују празнину наше садашњице, неки изостанак духовности, површно преузимање модела, вредности које су се окренуле наглавце? Сlike Милуновићеве као да асоцирају на јапански театар сенки с тим што палета ових слика даје овим сликама радосну готово пролећну обојеност, било да је претежно хладна или топла и на којој често једна боја одређује нијансе осталих. Ова обојеност ту је да зава, да стави маску на суштински немир, да нашминка празнину. Ова двојност управо и чини слике Милуновићеве ликовном загонетком без коначног одговора, дакле- Уметношћу!

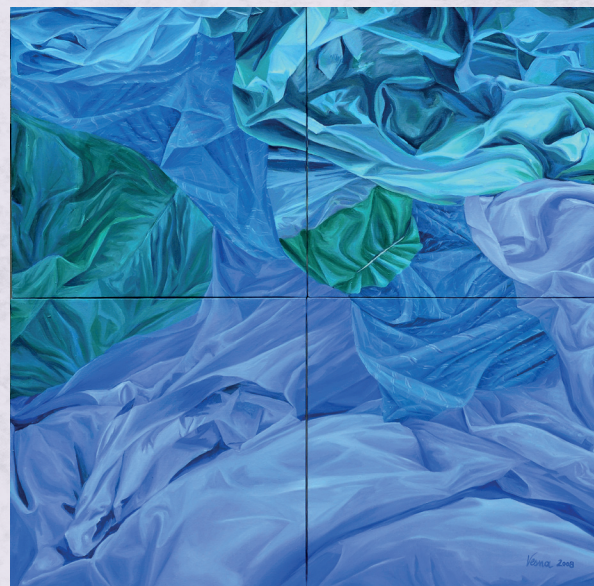
Јасмина Житник

Ја сам свему на свету успаванка, 150 x 150cm

Пола сан, а пола лед, 150 x 150cm

На почетку дана, 100 x 100cm

Мирише тама бела, 100 x 150cm

У ЗАГРЉАЈУ НИТИ

Створио ме човек
Сачинио од чврсто испреплетаних нити. Обојио.
Просуо цвеће и разбацао шаре.
Створио да грејем, штитим, скривам.
Постала сам део његове друге пути и таштине.
Путовала сам кроз време неуништива.
Била сам знак распознавања цивилизација.
Богатих и гладних. Младих и старих.
Скривала њихове просторе од светлости и погледа.
На мојим меким скутима рађали су се и успављивали.
Иза мене су се крили подједнако ружни и лепи.

Била сам костим ратника.
Била сам застава побеђених и победника.
Била сам покров мртвих.
Била сам цепана, кидана, спаљивана.
Уништио ме човек.

Била сам траг живота који лепрша и лети бестелесно кроз време.
Била сам обличје живота.
Била сам јуче. Данас јесам. Бићу сутра.
Бићу знак. Бићу вечност. Бићу слика.
Створио ме човек.

Октобар 2009.
Весна Милуновић